

GOUDIMEL–ZSOLTÁROK

OKTATÁSI SEGÉDANYAG

KORREKTÚRA PÉLDÁNY

1. REVÍZIÓ

UTOLSÓ MÓDOSÍTÁS: 2013. 05. 04. 22:44

JAVÍTÁSOK:

GYAKORLÁSI TANÁCSOK V., 24. ZSOLTÁR, 23. ZSOLTÁR, 114. ZSOLTÁR,
80. ZSOLTÁR, FÜGGELÉK

Útmutató a Goudimel–zsoltárok oktatási segédanyag használatához

Az itt közreadott kottapéldák Claude Goudimel 1565-ben megjelent zsoltárfeldolgozásaiból tartalmaznak válogatást. Az eredeti kötetben a szerző a Kálvin János ösztönzésére 1562-ben megszületett genfi zsoltároskönyv teljes anyagát, azaz mind a 150 zsoltárt feldolgozta. A négyszólamú zsoltárfeldolgozások többsége az egyszerű ellenpont – *contrapunctus simplex* – szabályai szerint íródott, ahol a zsoltárdallamot a többi három szólam azonos ritmusú és sorszerkezetű dallammal ellenpontozza. Ezekben a feldolgozásokban a *cantus firmus* legtöbbször a tenor szólamban, ritkábban a szopránban szerepel.

Az oktatási céllal közreadott válogatás darabjaiban az eredeti négyszólamú feldolgozásokat két szólamban jegyeztük le. A felső szólamba került az eredeti zsoltárdallam az első versszak szövegével, az alsó szólamba pedig a basszus. A harmóniákat és a belső szólammozgásokat számok és kötőívek jelzik.

Az így kialakított példatár rendkívül sokoldalúan hasznosítható segédanyagot kínál az orgonán vagy más billentyűs hangszeren játszóknak számára. Megfelelő kreativitással és hozzá némi szorgalommal a stúdiók bármely szintjén alkalmazhatóak. A feladatok nehézsége bármely ponton könnyíthető vagy nehezíthető a játékos felkészültségéhez vagy pillanatnyi lelkiállapotához alkalmazkodva.

Itt szeretném megköszönni Bódiss Tamásnak a kottagrafikák elkészítésében, Harmath Dénesnek pedig a dokumentum grafikai szerkesztésében nyújtott segítséget. Ezen kívül előre megköszönöm mindazoknak a hozzájárulását, akik e-mailen jelezni fogják az esetleges hibákat, vagy a használat során születő tanácsaikkal, ötleteikkel, hozzájárulnak ahhoz, hogy ez a segédanyag még jobban szolgálhassa a tanulni vágyók fejlődését.

Budapest, 2013. március 7.
Fassang László
laszlofassang@gmail.com

A jelölésekről

A két belső szólam hangjaira számokból következtethetünk, amelyek a basszus szólam hangjától számított hangközökre utalnak (3 = terc, 4 = kvart, 5 = kvint és így tovább).

Ahol nem szerepel semmilyen szám, ott a basszus hangra épített dúr vagy moll alap-hármashangzat játszandó az adott hangnemnek megfelelően. A négyszólamú akkord felső szólama minden esetben a szoprán.

Az ettől eltérő eseteket számok jelölik. Ilyenkor az alap-hármashangzat terce, kvintje vagy oktávja helyett a számoknak megfelelő hangközt kell játszani a basszus szólamhoz viszonyítva:

- 4 = terc helyett kvart
- 6 = kvint helyett szext
- 9 = oktáv helyett nóna

Önmagában álló ♯, ♭ és ♮ a basszustól számított tercre vonatkozik.

0 (üres karika) jelentése: üres kvint, vagyis terc nélküli hangzat.

A számokat összekötő ívek a megfelelő belső szólam szinkópált mozgását jelölik. A kötőív alatt álló számok hangjait nem kell újra megszólaltatni, hanem a többi szólam ritmikájának ellenpontjaként ki kell tartani. Ilyenkor a szinkópált belső szólam a basszustól számítva konzonzáns hangközről (3 = terc, 5 = kvint, 6 = szext vagy 8 = oktáv) indul, amelyből a basszus elmozdulása következtében diszonzáns hangköz lesz (4 = kvart vagy 9 = nóna). A következő szám (3, ♯, ♮ vagy 8) a diszonzáns hangköz oldását jelöli: kvart a tercre, nóna az oktávra oldódik. Ahol a szinkópált szólam megegyezik a szopránal, ott a számok szögletes zárójelbe kerültek (pl. 42. zsoltár vége).

Gyakorlási tanácsok

I.

Az orgonán való játék egyik gyakori veszélye, hogy könnyen gépiessé és semlegessé válik, mivel bármely hangközlépést ugyanazzal az energiabefektetéssel el lehet játszani, nem úgy, mint a fúvós hangszereken vagy éneklés-kor. Emellett gyakran előfordul, hogy a ritmus élettelen marad, mert nem társul hozzá belső dinamizmus. Ezért elsőként énekeljük el a zsoltárt, hogy megérezzük a dallam mozgásához szükséges energiákat: nem mindegy, hogy ugyanazt a hangközt lefelé vagy felfelé lépjük. Minél nagyobb hangközt kell

felfelé ugrani, annál több energiára van szükség. Második elénekléskor figyeljünk a dallamsorok lendületére és a szavak prozódijára is! Levegővétel után az egyes sorokat egy lendülettel énekeljük, mely lendület minden egyes levegővétel után új erőre kap. Harmadik énekléskor próbáljuk meg az egyes szavak lendületét is megfigyelni, valamint azt a finom játékot, mely által a szavak a dallamívet mindig másképpen tagolják. Bizonyos esetekben a szöveg prozódija felülírja azt a hangsúlyozási és tagolási rendet, amelyet a dallam a szöveg nélkül meghatározna. Ez azt jelenti, hogy ugyanazt a dallamot a szöveg, például a különböző versszakok szövegei más és más ruhába tudják öltöztetni.

A negyedik énekléssel egyidőben játszunk a dallamot egy szólamban a hangszerünkön is. Először jobb kézzel, majd bal kézzel, végül – ha rendelkezésre áll – pedállal is. Próbáljuk meg a zsoltár összes hangjához ugyanazt az ujjunkat használni, mert ez nagy segítség lesz a későbbiekben. Kezdjük a harmadikkal, majd jöhet a második, aztán az első, majd az első és ötödik egyszerre oktávban, ezt követően az ötödik egyedül, végül a negyedik. Ha ez a technika teljesen új számunkra, akkor eleinte csak azzal az ujjal gyakoroljuk, amellyel kényelmesen és lazán meg tudjuk valósítani a folyamatos játékot. Minden egyes ujjal teljesen szabadon rá kell tudnunk helyezni a billentyűre annyi karsúlyt, amennyi szükséges. A hang vége felé haladva fokozatosan csökkentjük a billentyűre nehezedő súlyt, egészen addig a pontig, amíg a billentyű „magától“ felemelkedik. Az így létrejövő „súlytalan“ állapot teszi lehetővé, hogy a következő billentyű irányába teljesen lazán tudjunk elindulni, majd megérkezni. Pedál esetén az összes hang – lehetőség szerint – jobb lábheggyel, majd bal lábheggyel egy oktávval lejjebb játszandó, az előbb részletezett technika szerint. Amennyiben a pedálat hangterjedelme szükségessé teszi, transzponáljunk!

Ezzel a módszerrel könnyedén ráérezhetünk a szótagok természetes artikulációjára, valamint a különböző hangközlépések eljátszásához szükséges időkülönbségekre. Figyeljünk arra, hogy a hangszeren megszólaló hangok pontosan kövessék az ének prozódiját, az egyes szótagok artikulációját, a lendületeket, a levegővételeket és a dallamív adta energiaváltozást! Ahogy az egyes szavak különböző szótagjai lehetnek keményebbek vagy lágyabbak, ugyanúgy a hangszeren megszólaló egyforma ritmikával lejegyzett hangok is lehetnek egy árnyalattal hosszabbak vagy rövidebbek.

Már itt érdemes figyelni arra a jelenségre, hogy a hangok közötti élő kapcsolat nem attól jön létre, hogy szorosan egymáshoz kötözzük őket. Sokkal inkább az teremti meg, hogy minden hang, saját életének kiteljesedése mellett, egy nagyobb folyamat részévé is válik. Kötődnie nem kell feltétlenül hozzájuk, de tekintettel kell lennie az előtte lévőre és az utána következőre is.

Sőt esetenként olyan hangokra is, amelyekkel nem ápol közvetlen szomszédi viszonyt.

II.

Ezt követően tegyünk egy próbát, és éneklés nélkül, csak hangszeren játszunk el a zsoltárt, de gondolatban végig legyen mögötte az éneklés élménye.

Így jó eséllyel már kotta nélkül is megtanultuk a zsoltárt, vagy legalábbis egyes sorait. Szemünk pihentetése és agyunk tornáztatása érdekében játszunk el hallás után más hangnemekben is azokat a sorokat, amelyekre jól emlékszünk!

Eddigi erőfeszítésünk jutalmaként játszunk el újra az eredeti hangnemben és lássuk el a dallamot apró díszítő hangokkal! Tetszés szerint iktassunk be átmenő és váltóhangokat úgy, hogy a főhangok eredeti ritmikája megmaradjon. Ezt legkönnyebben úgy tudjuk ellenőrizni, hogy mellette énekeljük, vagy valaki más játssza vagy énekelje az eredeti dallamot (másik hangszeren vagy manuálon).

Ez a feladat általában nem szokott elsőre úgy sikerülni, ahogy szeretnénk. Emiatt egy percig se csüggedjünk, hanem gyakoroljuk tovább, mert a rendszeres próbálkozások előbb-utóbb meghozzák az eredményt. Sokat segíthet a számunkra kényelmes tempó megválasztása, amelyben a fej mindig gyorsabb, mint a végtagok.

III.

Ha már egy szólamban tökéletesen tudjuk imitálni az éneklés minden apró rezdülését, és minden hangot külön erőfeszítés nélkül tudunk kontrollálni, próbálkozzunk meg a basszus szólam társításával. Az eddig használt újrend szerint ötféleképpen is gyakoroljuk:

- jobb kéz (c.f.) + bal kéz
- jobb kéz (c.f.) + pedál
- bal kéz (c.f.) + pedál
- jobb láb (c.f.) + bal kéz
- jobb láb (c.f.) + bal láb

A II. pont alatt ismertetett lépéseket itt is végezzük el ambíciónk és szorgalmunk szerint!

IV.

Ez a fejezet azok számára íródott, akik még semmilyen tapasztalattal nem rendelkeznek a számozott basszus játék területén.

A hangzatok vagy akkordok jelölésére a kottában többféle mód létezik. Az egyik az, amikor az akkord összes hangja külön hangjegyekkel van kottázva. Van azonban egy olyan mód is, ahol csak az akkord legalsó hangja van lekottázva, az e fölött lévő hangokat pedig számokkal jelölik. A számok a legalsó hangtól számított hangközöket fejezik ki: 2 – szekund, 3 – terc, 4 – kvart, 5 – kvint, 6 – szext, 7 – szeptim, 8 – oktáv, 9 – nóna és így tovább.

Feladatok (mintamegoldás gyanánt az 1. zsoltár 1. sorának kidolgozásai megtalálhatóak a függelékben):

1. Vegyünk elő kottapapírt, majd válasszunk ki egy zsoltárt! Kottázzuk le hangmagasságok nélkül a ritmust! A kezdőhanghoz, mint tonikai alaphanghoz viszonyítva írjuk be számokkal a megfelelő ritmikai értékek alá a dallamhangok és az alaphang közötti hangközöket! Amennyiben a dallamban alterált hang szerepel, az alteráció jelét (#, b vagy ♮) írjuk a hangot jelölő szám mögé. Ezt követően csupán a ritmust és a számokat olvasva játsszuk el az eredeti dallamot, miközben az alaphangot egy oktávval mélyebben folyamatosan kitartjuk (orgonapont). Figyeljük meg, amint a létrejövő hangközök mindegyike más-más szint és feszültséget jelenít meg. Azokat a hangokat, amelyek feszültséget hordoznak, játsszuk egy árnyalatnyit hosszabbra, a feloldást jelentő hangot pedig érzékenyebbre.
2. Kottázzuk le az 1. és a 23. zsoltár basszus szólamát! Mindegyik hang fölé írjuk be számmal a basszus és szoprán közötti hangközt (8, 5 vagy 3). Az így létrejött kottából játsszuk el két szólamban a zsoltárt! Ismételjük ezt a gyakorlatot egészen addig, amíg olyan természetesen megy, mintha minden hang le lenne kottázva.
3. Minden szám alá írjunk további két másikat az alábbi rendszer szerint: 8 alá 5 alá 3, 5 alá 3 alá 8, 3 alá 8 alá 5. Nagyon lassú tempóban játsszuk el a számoknak megfelelő összes hangot úgy, hogy a basszussal egyidőben a legfelső szólal meg hosszan kitartva, majd ehhez csatlakoznak az alatta lévők sorban: szoprán-alt-tenor (arpeggio). A szopránt ötödik (esetenként negyedik) ujjal játsszuk, az altot harmadik vagy második ujjal, a tenort pedig első (esetenként második) ujjal. Ezután próbáljuk ki az összes lehetséges megszólalási sorrendet is: tenor-alt-szoprán, alt-szoprán-tenor, alt-tenor-szoprán (a basszust mindig egyidőben játsszuk

az elsőként megszólaló felső hanggal).

Végül játszunk az összes szólamot egyidejűleg, ügyelvén arra, hogy a megszólalás és az elhalás is egyszerre történjen. Minden hangról tudatosítsuk, hogy milyen hangközt jelent a basszustól számítva.

4. Ha az előző gyakorlatokban már megfelelő rutint szereztünk, visszatérhetünk az eredeti lejegyzésre, ahol a basszus és a szoprán hangjegyekkel, az alt és a tenor számokkal van jelölve. Ahol nincs semmilyen szám, ott a 3. pont szerinti logikát követve kell kiegészíteni gondolatban a hiányzó hangközöket: 5 alá 3, 8 alá 5, 3 alá 8. Ahol számot találunk (4, 6 vagy 9), ott a 3, 5 vagy 8 helyébe lépő hangközt kell játszani: 3 helyett 4, 5 helyett 6, 8 helyett 9.

V.

Játsszuk el a zsolttárokát immár négy szólamban a kiírt számok, alterációk és kötőívek szerint! A bal kézben legyen a basszus, a jobb kézben pedig a három felső szólam. Ezt a felosztást szigorúan tartsuk be, ne forduljon elő, hogy a bal kéz a basszuson kívül más szólamot is játszik. Azokat a helyeket, ahol a számok olvasása megtorpanáshoz vezet, külön is gyakoroljuk. Ezeket a helyeket gyakoroljuk más hangnemekben is! Ha már a számok olvasása nem jelent további energia- és időbefektetést, akkor énekelve játszunk, mintha egy kiváló énekesekből álló gyülekezetet kísérnénk. A szólamok pontosan kövessék az ének szavainak minden rezdülését: a hangsúlyokat, a szótagok és szavak artikulációját, a levegővételeket és a lendületeket. Nem lehet eléggé hangsúlyozni az azonos ritmikájú szólamok hangjainak egyidejű megszólalását és elhalását. Ezt a legtermészetesebben akkor tudjuk elérni, ha **nem használunk néma ujjváltást**. Az 1800-as évek előtti billentyűs praxisban ugyanis a néma ujjváltást mellőző technika – a mai általános gyakorlattal szemben – kiemelkedően fontos szerepet játszott.

Ha már a bal kéz – jobb kéz felosztás énekekkel együtt is jól megy, gyakoroljuk az alábbi felosztások szerint is, négyszólamú szerkesztésben először csak hangszeren, majd énekelve:

1. basszus: pedál, felső szólamok: jobb kéz
2. basszus: pedál, felső szólamok: bal kéz
3. basszus: pedál, felső szólamok: bal kéz, szoprán: jobb kézben duplázva külön manuálon vagy egy oktávval feljebb

4. basszus: pedál, tenor és alt: bal kéz, szoprán: jobb kéz eleinte ugyanazon a manuálon, később külön manuálon
5. basszus: pedál, tenor cantus firmus: bal kéz, felső szólamok: jobb kéz
6. basszus: bal kéz, tenor cantus firmus: pedál, felső szólamok: jobb kéz
7. basszus: bal kéz, szoprán cantus firmus: pedál, középszólamok: jobb kéz

Ezt követően rátérhetünk a cantus firmus improvizatív variálására, majd a középszólamokat is díszíthetjük. A basszus fix tájékozódási pontként maradjon változatlan. Ehhez társulhat az egyidejű éneklés.

Ha az így díszített zsoltár ritmikai egységét semmilyen kibillenés nem fenyegeti, a basszus szólamot is dúsíthatjuk átmenő és váltóhangokkal, valamint ritmusát is gazdagíthatjuk.

VI.

A III. és az V. fejezet bármelyik gyakorlatát végezzük transzponálva is! Eleinte segíthet, hogy az új hangnemekben lekottázzuk a két szélső szólamot és a számokat (lásd a függelékben az 1. és a 8. zsoltárt). Emellett memorizáljunk, majd transzponáljunk kisebb egységeket (pl. egyes zsoltársorokat), majd teljes zsoltárokat.

A gyakorlás folyamán mindenkor tartsuk szem előtt a legfontosabb alapszabályt: mindig olyan magasra tegyük a lécet, hogy némi erőfeszítéssel, de teljes biztonsággal és lazasággal át tudjuk ugrani. Mivel nem létezik két egyforma ember és két egyforma élethelyzet, a képzeletbeli léc magassága mindig egyéni felelősség, az általános felkészültségtől és a pillanatnyi lelkiállapottól függ. Az emberi agy minden egyes eljátszást rögzít, ezért igyekezzünk csak olyan hangokat játszani, amelyek előzőleg a fejben már megszólaltak. Így tanulhatunk, másképp fogalmazva programozhatunk a legjobb hatásfokkal. Ugyanakkor ne blokkoljon le minket, ha néha hibát is ejtünk, vagy ha valami nem sikerül elsőre, hiszen ez emberi mivoltunk természetes velejárója. Még a legkiválóbb asztalos sem tud egy bútort forgács nélkül elkészíteni.

Válogatott zsoltárok

42. zsoltár

1. Mint a szép hí-ves pa-tak - ra A szar-vas kí-ván - ko - zik,
Lel-kem úgy ó-hajt U-ram - ra, És hoz-zá fo-hász - ko - dik,
0 0

Te hoz-zád, én Is - te-nem, Szom - jú - ho - zik én lel-kem,

Vaj - jon szí - ned e - le - i - ben Mi - kor ju - tok, é - lő Is - ten?
b [3 4 3]

25. zsoltár

1. Szí - ve-met hozzád e - me - lem És ben - ned bí-zom U - ram;
És meg nem szégye - nít - te - tem, Nem ne - vet sen - ki raj - tam,

3 4 3 0

Mert szé - gyent nem val - la - nak, A - kik hoz - zád e - se - dez - nek,

A - zok pi - ron - kod - ja - nak, A - kik hi - tet - le - nül él - nek.

3 4 3 0

136. zsoltár

1. Dí - csér - jé - tek az U - rat, Mert ő jó - ked - vet mu - tat,

6 3 4 3 0

És az ő ke - gyés - sé - ge Meg - ma - rad mind - ö - rök - re.

4 # 0

36. zsoltár

1. A gonosz-tévőknek dolgán E-szembe veszem azt nyilván, Hogy Is-tenre nincs gondja.
 Ma - gá-ban fel-fu-val-ko-dik, Bű - ne-i-től meg nem szűnik, A hí-ve-ket u - tál - ja.

0 3 4 3 0

Ha - mis és hazug be-szé-de, Jó ta-núsághoz nincs kedve, És nem jár i-gazság - gal;

4 # 4 # #

Hív - sá-got gondol á-gyában, Fog - la - la-tos gonosz út-ban, Sem-mi bűnt ő nem ú - tál.

0 4 # 0 4 # 6 8 4 3 0

140. zsoltár

1. Sza - badíts meg en-gem, Úr Is - ten, A gonosz család em - ber - től;

Ó - rizz e - rő - szak - te-vők el - len, Ments meg a vak-merő nép - től!

8 4 # 0 5 6 4 3 0

24. zsoltár

1. Az Úr bír ez e-gész föld - del, És minden ben-ne é - lők-kei;

0

Ö - vé a földnek ke-rek-sé - ge, Mit a ten-ge - ren é - pí - tett,

b 6 # 3 4 # 0 b

Fo - lyó-vi-zek-kei kö - rül - vett, Mely - ben meglátszik bölcses-sé - ge.

5 4 # 0 b

23. zsoltár

1. Az Úr én-né - kem ő - ri - ző pász-to - rom, A - zért sem - mi - ben

meg nem fogyat-ko - zom. Gyö - nyö-rű szép me - zőn en-ge-met él - tet

És szép ki - es fo - lyó-víz-re le-gel - tet; Lel - ke-met meg-nyug -

tat-ja szent ne-vé - ben És ve-zérl en - gem i - gaz ös-vé-nyé - ben.

32. zsoltár

1. Ó, mely bol-dog az oly em-ber él-té - be', A-kit az Is - ten bevett kegyel-mé - be,

6 6 4 # 0 6 8 4 3 0

És meg-bo-csá - tá az ő vét-ke-it, és be-fe-dez - te minden bü - ne - it.

6 3 4 3 0

Bol-dog, a - ki - nek ő nagy hamis-sá - ga Is - ten-től né - ki nincs tu-laj-do-nít - va,

8 4 # 0 8 4 # 0

És csalárdság nin-csen ő szí-vé-ben, Tet - te-tés nél - kül jár é - le - té - ben.

3 4 3 0

96. zsoltár

1. É - nekel-je - tek minden né - pek Új é-neket az Úr Is-ten-nek!

5_4 # 0 8_4 ♭ 0

E földön ő - né - ki minden Di - csé-re-tet é-ne - kel - jen,

♭ 6 ♭ (♭) ♭

Jó - vol-tát hir-des-se min-den - nek!

(♭) 5_4 ♭ 0

114. zsoltár

1. Hogy Iz-rá-el ki - jött E-gyiptom-ból, Az i-de-gen nép - nek or-szá-gá - ból,

8 4 # # 8 4 # 0

Meg - té-re Já-kób há - za. Jú - dát Is-ten ma - gá-nak szen-te-lé,

8 4 3 0 b # b

Az Iz-rá elt or - szá-gul föl-ve-vé, Ő lőn né-ki - e U - ra.

[6 5] 4 # 0 8 4 # 0

8. zsoltár

1. Ó, fel - sé - ges Úr, mi ke-gyes Is - te - nünk, Mely csu-dá -

8 4 # 0

la - tos a te ne-ved né - künk! Nagy di-cső-sé - ged ez e -

6 4 3 0 ♯ 0 ♯

gész föld - re Ki-ter - jed és fel - hat az e - gek - re.

♯ 3 9 8 4 ♯ 0

1. zsoltár

1. A - ki nem jár hit - le - nek ta - ná - csán, És meg nem áll a

6 5 4 3 0

bű - nő - sök ú - tán, A csú - fő - lók - nak nem ül ő szé - ké - ben,

#

De gyö - nyör - kö - dik az Úr tör - vé - nyé - ben, És ar - ra gond - ja

8 4 # 0

mind éj - jel - nap - pal: Ez ily em - ber nagy bol - dog bi - zony - nyal.

3 4 # 6 5 4 3 0

125. zsoltár

1. A - kik bíz-nak az Úr Is-ten - ben Nagy hi-e-de - lem - mel,

(#) 8 4 # 0 # 3 4 3

A - zok nem vesz-nek el Sem - mi - né - mű ve-sze-de-lem - ben.

(#) # (#) 8 4 3 0

Mint a Si-on he - gye meg - áll-nak, Nem in-ga-doz - nak.

[3 4 #] # 8 4 # 0

150. zsoltár

1. Dí - csér - jé - tek az U - rat! Áld - já - tok ő szent vol - tát!

6 6

Dí - csér - jé - tek mennyek - ben, Hol or - szá - gol ke - gye - sen

6 6
5 #

Az ő nagy di - cső - sé - gé - be! Dí - csér - jé - tek ha - tal - mát,

8 4 3 0 6

Mely - ből di - cső nagy vol - tát Min - den ve - he - ti e - szé - be!

6 3 4 3 0

19. zsoltár

1. Az e-gek be - szé - lik És nyilván hir - de - tik Az Úr-nak e - re - jít.
 Az ég mennye - ze - ti Szé - pen ki - je - len - ti Ke - zének mun - ká - it.

0 6 5 6 4 # # 3 9 8 4 # 0

A napok egy-más-nak Tu-dományt mu - tat - nak Az ő bölcsessé - gé - ről,

3 9 8 4 # # 5 4 # 0

Egy éj a más éj - nek Be - szél az Is - ten - nek Ő nagy di - cső - sé - gé - ről.

8 4 # 0

80. zsoltár

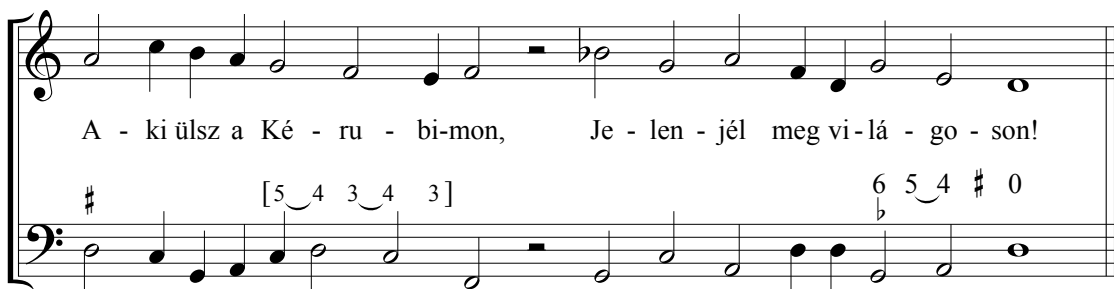
1. Hall-gasd meg, Iz-rá - el pász-to - ra, És Jó-zsefnek ve-zér-ló U - ra,

b (#) 8_4 # 0 b 8_4 # 0

Kit őrizsz, mint egy juh-nyá-jat, For-dítsd hozzánk szent or-cá-dat!

(#) # (b) (b)

A - ki ülsz a Ké - ru - bi-mon, Je - len - jél meg vi-lá - go - son!

[5_4 3_4 3] 6 5_4 # 0

134. zsoltár

1. Úr - nak szol-gá - i mind - nyá - jan, Áld - já - tok az U - rat ví - gan,

3 4 3 5 7 6 4 # 0

Kik az ő há - zá - ban éj - jel Vi - gyáz - ván vagy - tok hű - ség - gel.

8 7 6 4 3 0

90. zsoltár

1. Te - ben - ned biz-tunk e - le - i - től fog - va, U - ram, té-ged tar -

[♯] 0

tottunk haj-lé-kunk-nak! Mi - kor még sem - mi hegyek nem vol-ta - nak,

[8 4 ♯] 0 ♭ 8 4 ♯ 0

Hogy még sem ég sem föld nem volt for-mál - va, Te vol - tál és te

6 # # (♭)

vagy, e - rős Is - ten, és te meg - maradsz minden i - dó - ben.

8 7 6 4 3 0 # (♭) 8 4 ♯ 0

[♭]

105. zsoltár

1. Ad - ja-tok há - lát az Is-ten - nek, I-mád-koz-za - tok szent ne-vé - nek!

5 4 # 0 3 4 3 0

Hir - des-sé-tek di - csé - re-tét És min-den jó-té - te - ményét!

[3 6 5 4 #] [3 6 5 4 #]

Be - szél-jé-tek a nép e - lőtt Nagy csu-dá-it me-lye - ket tött!

3 9 8 4 # 0 8 4 3 0

Függelék

1. zsoltár (A)

1. A - ki nem jár hit - le - nek ta - ná - csán, És meg nem áll a
6 5 4 3 0

bű - nő - sök ú - tán, A csú - fo - lók - nak nem ül ő szé - ké - ben,

De gyö - nyör - kö - dik az Úr tör - vé - nyé - ben, És ar - ra gond - ja
8 4 # 0

mind éj - jel - nap - pal: Ez ily em - ber nagy bol - dog bi - zony - nyal.
3 4 # 6 5 4 3 0

1. zsoltár (B)

1. A - ki nem jár hit - le - nek ta - ná - csán, És meg nem áll a
6 5 4 3 0

bű - nő - sök ú - tán, A csú - fo - lók - nak nem ül ő szé - ké - ben,

De győ - nyör - kö - dik az Úr tör - vé - nyé - ben, És ar - ra gond - ja
8 4 ♯ 0

mind éj - jel - nap - pal: Ez ily em - ber nagy bol - dog bi - zony - nyal.
3 4 ♯ 6 5 4 3 0

1. zsoltár (H)

1. A - ki nem jár hit - le - nek ta - ná - csán, És meg nem áll a

6 5 4 3 0

bű-nő-sök ú - tán, A csú-fo-lók - nak nem ül ő szé-ké - ben,

De győ-nyör-kő - dik az Úr tör-vé-nyé - ben, És ar - ra gond - ja

8 4 # 0

mind éj-jel - nap - pal: Ez ily em - ber nagy bol-dog bi - zony - nyal.

3 4 # 6 5 4 3 0

1. zsoltár (Desz)

1. A - ki nem jár hit - le - nek ta - ná - csán, És meg nem áll a

6 5 4 3 0

bű - nő - sök ú - tán, A csú - fo - lók - nak nem ül ő szé - ké - ben,

♯

De gyö - nyör - kö - dik az Úr tör - vé - nyé - ben, És ar - ra gond - ja

8 4 ♯ 0

mind éj - jel - nap - pal: Ez ily em - ber nagy bol - dog bi - zony - nyal.

3 4 ♯ 6 5 4 3 0

1. zsoltár (D)

1. A - ki nem jár hit - le - nek ta - ná - csán, És meg nem áll a
6 5 4 3 0

bű - nő - sök ú - tán, A csú - fo - lók - nak nem ül ő szé - ké - ben,

De gyö - nyör - kö - dik az Úr tör - vé - nyé - ben, És ar - ra gond - ja
8 4 # 0

mind éj - jel - nap - pal: Ez ily em - ber nagy bol - dog bi - zony - nyal.
3 4 # 6 5 4 3 0

1. zsoltár (Esz)

1. A - ki nem jár hit - le - nek ta - ná - csán, És meg nem áll a

6 5 4 3 0

bű - nő - sök ú - tán, A csú - fo - lók - nak nem ül ő szé - ké - ben,

h

De gyö - nyör - kö - dik az Úr tör - vé - nyé - ben, És ar - ra gond - ja

8 4 h 0

mind éj - jel - nap - pal: Ez ily em - ber nagy bol - dog bi - zony - nyal.

3 4 h 6 5 4 3 0

1. zsoltár (E)

1. A - ki nem jár hit - le - nek ta - ná - csán, És meg nem áll a

6 5 4 3 0

bű-nő-sök ú - tán, A csú-fo-lók - nak nem ül ő szé-ké - ben,

De győ-nyör-kő - dik az Úr tör-vé-nyé - ben, És ar - ra gond - ja

8 4 # 0

mind éj-jel - nap - pal: Ez ily em - ber nagy bol-dog bi - zony - nyal.

3 4 # 6 5 4 3 0

8. zsoltár (h)

1. Ó, fel - sé - ges Úr, mi ke-gyes Is - te - nünk, Mely csu-dá -

8 4 # 0

la - tos a te ne-ved né - künk! Nagy di-csó-sé - ged ez e -

6 4 3 0 # 0 #

gész föld - re Ki-ter - jed és fel - hat az e - gek - re.

3 9 8 4 # 0

8. zsoltár (cisz)

1. Ó, fel - sé - ges Úr, mi ke-gyes Is - te - nünk, Mely csu-dá -

8 4 # 0

la - tos a te ne-ved né - künk! Nagy di-cső-sé - ged ez e -

6 4 3 0 # 0 #

gész föld - re Ki-ter - jed és fel - hat az e - gek - re.

3 9 8 4 # 0

8. zsoltár (d)

1. Ó, fel - sé - ges Úr, mi ke-gyes Is - te - nünk, Mely csu-dá -

8 4 # 0

la - tos a te ne-ved né - künk! Nagy di-csó-sé - ged ez e -

6 4 3 0 # 0 #

gész föld - re Ki-ter - jed és fel - hat az e - gek - re.

3 9 8 4 # 0

8. zsoltár (esz)

1. Ó, fel - sé - ges Úr, mi ke-gyes Is - te - nünk, Mely csu-dá -

8_4 ♯ 0

la - tos a te ne-ved né - künk! Nagy di-cső-sé - ged ez e -

6_4 3 0 ♯ 0 ♯

gész föld - re Ki-ter - jed és fel - hat az e - gek - re.

♯ 3_9 8_4 ♯ 0

Mintamegoldások

IV.1.

5 6 5 3 5 4 3 4 2 8

IV.2.

5 3 8 3 5 8 3 8 5 8

IV.3.

5 3 8 3 5 8 3 8 5 8

Tartalomjegyzék

Útmutató a Goudimel–zsoltárok oktatási segédanyag használatához		3
A jelölésekről		4
Gyakorlási tanácsok		4
Válogatott zsoltárok		10
42. zsoltár		10
25. zsoltár		11
136. zsoltár		12
36. zsoltár		13
140. zsoltár		14
24. zsoltár		15
23. zsoltár		16
32. zsoltár		17
96. zsoltár		18
114. zsoltár		19
8. zsoltár		20
1. zsoltár		21
125. zsoltár		22
150. zsoltár		23
19. zsoltár		24
80. zsoltár		25
134. zsoltár		26
90. zsoltár		27
105. zsoltár		28
Függelék		29
1. zsoltár (A)		29
1. zsoltár (B)		30
1. zsoltár (H)		31
1. zsoltár (Desz)		32
1. zsoltár (D)		33

1. zsoltár (Esz)	34
1. zsoltár (E)	35
8. zsoltár (h)	36
8. zsoltár (cisz)	37
8. zsoltár (d)	38
8. zsoltár (esz)	39
Mintamegoldások	40